

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

børn og unge og også voksne, der ikke føler, at museerne giver helt det, som man gerne ville have, og at mange betragter museerne som noget fjernt fra hverdagen. Selv om der er sket ting, siden betænkningen kom, er det problem, som hr. Kjeld Olesen rører ved, naturligvis ikke løst. Dette problem har flere sider; det drejer sig om økonomi, fordi det er begrænset, hvor meget man kan lave om på rammerne i hast; det drejer sig om personale — her kan der også være tale om en økonomisk konsekvens — og det drejer sig også om fornyelser i formidlingsformerne, i de udstillingsformer, man anvender.

Hvis man nu ser på det, der er sket i forbindelse med nationalmuseet, må man indrømme, at man her har fundet nye veje. Man har f. eks. i sommer haft en udstilling i Brede, der hed Buddhas Veje, og den udstilling har været besøgt af 125.000, hvoraf mange var unge mennesker.

Jeg vil altså gerne koble dette med åbningstiderne sammen med selve formidlingsproblematikken, som hr. Kjeld Olesen jo også antydede i det, han sagde her for et øjeblik siden, men det er naturligvis også et spørgsmål om åbningstider. Ser vi på åbningstiderne, er forholdet det, at der er mange museer, velsagtens de fleste, der har åbent i weekender, og det betyder jo, at folk i almindelighed har mulighed for at komme der, fordi der er flere og flere virksomheder og institutioner, der holder lukket lørdag-søndag. Så der er faktisk her en ganske god og bred mulighed for at komme på museerne.

Med hensyn til aftenåbningen er det jo sådan, hvilket også fremgår af hr. Kjeld Olesens oplysninger, at der er dage, hvor man holder åbent. Det gælder bl. a. statens museum for kunst og kunstindustrimuseet. I denne uge holder statens museum for kunst åbent fra kl. 10 til kl. 22. Nationalmuseets udstilling i Brede har holdt åbent fra kl. 19 til kl. 22 et par gange om ugen.

Hvis man så ser på de erfaringer, der er høstet i forbindelse med aftenåbninger, må det erkendes, at der er tale om en i forhold til dagbesøget svigtende tilslutning. Det er bl. a. derfor, man fra kunstindustrimuseets side går over til fra januar kun at holde åbent én aften om ugen.

For et par år siden foretog dagbladet Aktuelt en enquete om aftenåbning. Man spurgte 7 københavnere om, hvad de syntes om aftenåbningen, og de svarede alle sammen, at de syntes, det var en udmærket idé, men da de så blev spurgt om, hvem af dem der ville benytte sig af en eventuel aftenåbning, var der kun 1, der ønskede at tage imod tilbuddet. Så tog nationalmuseet spørgsmålet op bl. a. i en artikel i det blad, man udsender, og her fastslog man, at kun hvis man er i stand til at vedligeholde et konstant pres i aviserne, er det muligt at få folk til at komme om aftenen, og man skrev i bladet følgende, som jeg gerne vil have lov til at citere:

„Tomme museer — det har indtil nu været de aftenåbne museer. Forklaringen er naturligvis, at vejen fra lænestolen til fjernsynsapparatet er mere overkommelig end vejen fra Dragør til København K.“

Jeg vil gerne sige til hr. Kjeld Olesen, at vi i kulturministeriet er meget interesseret i at fremme formidlingsprocessen, så man finder frem til former, der kalder mere på folks interesse, og vi ser gerne, at man udvider aftenåbningerne — det er jo her et spørgsmål om de budgetter, der er lagt — men jeg tror alt i alt, at der er en udvikling i gang inden for museerne i retning af det, der står i betænkningen, selv om der endnu er et langt stykke at passere.

Kjeld Olesen: Jeg siger tak for svaret. Bag forklaringen på miseren synes jeg jeg kunne fornemme megen god vilje hos ministeren til at nå frem til nye former.

Jeg vil gerne over for ministeren påpege én ting, der i hvert fald efter min opfattelse er et af problemerne. Det er ikke nok, mener jeg, at konstatere gennem en Gallupundersøgelse, at der er et ringe besøg om aftenen. Hvis man skal nå frem til at praktisere de mange gode forsætter i betænkning nr. 517, må man se i øjnene, at der bliver tale om investeringer, at det koster penge, og når det drejer sig om kulturformidlingen som sådan, er det efter min mening et spørgsmål om at søge frem til rammer, der fjerner distancen imellem éns hverdag og de ting, vi taler om i forbindelse med dette spørgsmål. Det er et spørgsmål om at ændre rammerne, og det er et spørgsmål om at investere, og